

[Frank Jensen]

handlet styrelsesloven i så mange år, og ministeren ved præcis, hvad det er, Folketingets flertal ønsker sig, nemlig at få strammet op og få lavet præciseringer i styrelsesloven om ledelsesansvar og ledelseskompetence. For der er ikke en modsætning imellem demokrati og ledelse.

Selvfølgelig skal et demokrati også være understøttet med en udøvende magt, der er i stand til at handle og føre beslutninger ud i livet – også beslutninger, som kan være upopulære.

Hvad angår pædagoguddannelsen, vil jeg gøre opmærksom på, at det bekymrer mig dybt, hvis ministeren mener, at det skal ligne forlig, der er indgået om pædagoguddannelsen, nemlig det, der er givet tilsagn om her i Folketinget ved behandlingen af lovforslaget, som betyder, at de kommunale arbejdsgivere nu skal bestemme, hvor mange pædagoger der skal uddannes. For så får ministeren nøjagtig det samme problem, som vi lige har omtalt i forbindelse med jordemødrene. De offentlige arbejdsgivere er lige så dårlige til at påtage sig ansvar for at uddanne arbejdskraften som de private arbejdsgivere. Derfor er vi sat til at skulle varetage, at vi får uddannet det nødvendige antal, og derfor må vi også være klar til at presse de offentlige arbejdsgivere til at oprette det nødvendige antal praktikpladser.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg beklager meget, at jeg har måttet forlade debatten et stykke tid, men jeg har haft en god ven til at høre, hvad ministeren sagde, og derfor er der i noget af det, ministeren svarede, et par ekstra spørgsmål, som jeg gerne vil stille ham.

Ministeren mente, at der var en skævere sammensætning blandt dem, der søgte ind på de videregående uddannelser, end blandt dem, der blev optaget. Hvis der foreligger dokumentation for det, synes jeg, det kunne være meget interessant, for jeg er faktisk temmelig optaget af, at den sociale skævhed er blevet så meget større i løbet af den sidste halve snes år, end den har været tidligere.

Og så er jeg helt enig med hr. Frank Jensen i bemærkningerne om pædagoguddannelserne. Det var ikke de forudsætninger, vi lavede pædagoguddannelse efter, og hvis det er den bagved liggende tænkning med den dér betalte

praktik, at så skal det altså styres af, hvor mange praktikpladser kommunerne nu kan skaffe, og hvad de giver for et slag på tasken om, at de har brug for af pædagoger, synes jeg, vi har svigtet en helt grundlæggende opgave. Det indgik ikke med ét ord i debatten om pædagoguddannelserne, som jeg mener jeg fulgte ret nøje. Så det vil jeg også gerne have en kommentar til fra ministeren.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hidtil har kommunerne bebrejdet mig, at vi ikke har uddannet tilstrækkelig mange pædagoger. Mit tilsagn i dag gik på, at fra nu af vil vi uddanne så mange, som de beder om. Hvis det så viser sig, at vi siger, at det er for få, så må vi forhandle med kommunerne, sådan som vi her i efteråret også forhandlede med amtsrådene og fik nogle ekstra sygeplejeuddannelsespladser. Og hvis det viser sig, at vi ikke kan få dem til at gå med til at tage tilstrækkelig mange pædagogstuderende i praktik, har lovforslaget, så vidt jeg husker, en mekanisme, som vi kan bruge, og den skal vi selvfølgelig leve op til i enhver henseende.

Jeg nævnte det kun, fordi jeg hidtil er blevet skældt ud for, at jeg har uddannet for få i forhold til kommunernes ønsker; nu skal vi i hvert fald ikke have den bebrejdelse mere. Om det viser sig, at de er for stive og ikke vil uddanne tilstrækkelig mange, så vil vi til at lave nye tusindpladsaftaler og andet, som vi kender fra sundhedsområdet fra tidligere år, ja, det kan godt være. Jeg vil da ikke på forhånd afvise, at den problemstilling kan opstå.

Så vil jeg sige om lille Signe: Nu opretter vi altså – det har vi i hvert fald lovet hinanden at vi vil prøve på – 5.000 ekstra pladser; dem vil vi fordele på områder, hvor der er rimelig søgning, og hvor vi også mener der er rimelig brug for de pågældende. Og regeringen har altså den opfattelse, at det især er privatsektoruddannelser, og det ville være godt, hvis så mange af disse pladser som muligt kunne lande på handelsskoler og tekniske skoler. Den opfattelse har vi altså, og vi føler os støttet af Det Økonomiske Råds formandskab i den opfattelse, men det er jo noget af det, vi skal drøfte.

Men så vil jeg også sige til Signe, at ganske som hun ikke undrer sig over, at man ikke kan optage alle, der søger på jordemoderuddan-